

Sygn. akt VIII U 95/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. Ś. (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. Ś. (Ś.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 października 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. Ś. prawo do emerytury począwszy od 28 października 2013 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 95/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu A. Ś. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 roku. Organ rentowy ustalił, że ubezpieczony legitymuje się stażem 13 lat, 7 miesięcy i 13 dni pracy w warunkach szczególnych. Ponadto ubezpieczony nie wykazał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do 31 grudnia 1998 roku. ZUS nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresu od 10 stycznia 1994 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 kwietnia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku. Ubezpieczony zdaniem organu rentowego legitymuje się stażem 24 lat i 10 miesięcy i 15 dni.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury. Ubezpieczony domagał się zaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych także okresu od 1 września 1970 roku do 24 maja 1973 roku.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ś. urodził się (...).

ZUS nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresu od 10 stycznia 1994 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 kwietnia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku. W tym okresie ubezpieczony był zatrudniony u R. B. w Zakładzie Budowlano- (...) w T. na stanowisku spawacza. Zajmował się spawaniem instalacji gazowych, centralnego ogrzewania. Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Strony zawarły umowę o pracę na czas określony od 10 stycznia 1994 roku do 31 marca 1994 roku. Następna umowa o pracę łącząca strony też została zawarta na czas określony od 1 kwietnia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku. Do ubezpieczenia społecznego A. Ś. został zgłoszony jedynie w okresie od 1 lutego 1994 roku do 31 marca 1994 roku i ten okres został uwzględniony przez organ rentowy do ogólnego stażu pracy. Pracodawca wydał ubezpieczonemu świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie w okresie od 10 stycznia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku. Świadectwo pracy zostało wystawione 30 kwietnia 1994 roku i znajduje się w aktach osobowych.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS uwzględnił okresy:

- od 1 sierpnia 1973 roku do 30 kwietnia 1979 roku – 5 lat, 9 miesięcy - (...);
- od 3 października 1979 roku do 28 lutego 1983 roku – 3 lata, 4 miesiące, 29 dni - (...);
- od 1 marca 1983 roku do 14 sierpnia 1987 roku – 4 lata, 5 miesięcy, 14 dni - F..

Razem 13 lat, 7 miesięcy i 13 dni.

W okresie od 1 września 1970 roku do 24 maja 1973 roku ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w T.. Następnie zakład ten zmienił nazwę na S. Zakłady (...) S.. Ze świadectwa pracy w aktach osobowych wynika, że był zatrudniony jako robotnik transportowy. Dnia 2 września 1970 roku strony podpisały umowę o zatrudnienie pracownika młodocianego w celu nauki zawodu mechanika samochodowego. W aktach osobowych znajduje się pismo ubezpieczonego z 16 sierpnia 1972 roku. Jest to podanie o zatrudnienie od 1 lipca 1972 roku w związku z niezdaniem egzaminu w drugim roku szkoły zawodowej. Zgodnie z angażem z 23 sierpnia 1972 roku pracodawca przychylił się do prośby i zatrudnił ubezpieczonego na czas nieokreślony. Powierzono mu obowiązki robotnika transportowego. Z opinii sporządzonej przez dyrektora zakładu 12 czerwca 1973 roku wynika, że ubezpieczony po przerwaniu nauki od 1 lipca 1972 roku był zatrudniony na stanowisku robotnika transportowego. Praca jego polegała na kierowaniu traktorem. Pracował z M. P. i J. W. (1). M. P. był uczniem, a potem kierowcą ciągnika. J. W. (2) był przełożonym pracowników młodocianych i pracowników transportu. On zlecał ubezpieczonemu pracę kierowcy ciągnika. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład zajmował się produkcją elementów żelbetonowych. Jego praca polegała na rozwożeniu mieszanki betonowej na stanowiska pracy i rozwieszeniu gotowych produktów do magazynu.

Po zakończeniu pracy u R. B. ubezpieczony podjął zatrudnienie w Zakładzie Budowlano- (...) S.C. Był tam zatrudniony od 1 maja 1994 roku do 31 sierpnia 1994 roku. Wspólnikiem był R. B.. Charakter pracy ubezpieczonego nie zmienił się. W jego ocenie był to ten sam zakład pracy tylko zmieniła się forma jego działania.

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółce Cywilnej (...) od 1 lipca 1993 roku do 1 grudnia 1993 roku i od 3 października 1994 roku do 8 maja 1995 roku. Zajmował się spawaniem instalacji gazowych i centralnego ogrzewania wewnętrznych i zewnętrznych, wykonywał przyłącza sieci do budynków. Ubezpieczony nie wykonywał pracy monterem. Pracował w jednej brygadzie z monterami

Uprawnienia spawacza ubezpieczony ma od 16 października 1982 roku – co wynika z książki spawacza w aktach osobowych pracodawcy R. B..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z akt organu rentowego, zeznań świadków M. P. / karta 22/, J. W. (2) / karta 22/, przesłuchania stron / karta 22, 36/, akt osobowych ze S. Zakładów (...) S., oraz akt osobowych prowadzonych przez R. B..

Sąd częściowo dał wiarę świadkom i ubezpieczonemu. Nie dał wiary ich zeznaniom w części, w której podawali, że A. Ś. pracował jako kierowca ciągnika od ukończenia 18 roku życia tj. od 28 października 1971 roku. Świadkowie i ubezpieczony zeznawali o faktach mających miejsce 40 lat wcześniej. W ocenie Sądu mogli pewnych szczegółów nie pamiętać. Niewątpliwie ubezpieczony nie ukończył szkoły zawodowej ponieważ przerwał naukę, a następnie rozpoczął pracę na podstawie umowy o pracę. Jednak w przedmiocie daty rozpoczęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy oparł się Sąd na aktach osobowych. Wynikało z nich jednoznacznie, że zatrudnienie po przerwaniu nauki rozpoczęło się 1 lipca 1972 roku. Przemawia za tym treść podania o zatrudnienie, angaż i opinia podpisana przez dyrektora – karty nienumerowane w aktach osobowych. W pozostałej części Sąd dał wiarę ubezpieczonemu i świadkom ponieważ ich zeznania były szczegółowe i znajdowały potwierdzenie w aktach osobowych.

Sąd zważył co następuje: odwołanie było zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz 353 ze zm. / prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku , który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998 roku 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

W niniejszej sprawie spornym było czy A. Ś. przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach i czy posiada 25 lat ogólnego stażu pracy na dzień 31 grudnia 1998 roku.

W ocenie Sądu ubezpieczony legitymuje się stażem 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Zaliczeniu do niego podlega cały okres zatrudnienia u R. B. – od 10 stycznia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku. W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy potwierdzającego zatrudnienie. Takie świadectwo znajduje się w aktach osobowych , z których został przeprowadzony dowód w postępowaniu sądowym. Bez znaczenia pozostaje, że ubezpieczony nie został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego w całym okresie zatrudnienia. Jest to okoliczność za którą pracownik odpowiedzialności nie ponosi. W zaskarżonej decyzji organ rentowy powołał się na wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z 15 stycznia 2013 roku. Zaznaczyć należy, że wyrokiem tym – sygn. akt VIII U 2755/12 Sąd oddalił odwołanie od decyzji z dnia 3 września 2012 roku odmawiającej prawa do emerytury. Wyrok ten przesądza, że w dacie wydania decyzji i wyroku ubezpieczony nie spełniał przesłanek do przyznania prawa do emerytury. Wskazać należy, że wtedy ubezpieczony nie miał ukończonych 60 lat. Nie przesądza natomiast czy do ogólnego stażu pracy zaliczyć cały okres zatrudnienia u R. B. czy też nie.

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze / Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm./ Wykazie A, Dział VIII, poz. 3 wymienione są prace kierowców ciągników, a w Dziale XIV, poz. 12 prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym. Postępowanie dowodowe wykazało, że z całą pewnością w okresie od 1 lipca 1972 roku do 24 maja 1973 roku ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy ciągnika. Wykonywał nim prace transportowe w zakładzie produkującym prefabrykaty żelbetowe. Wcześniejszy okres zatrudnienia u tego pracodawcy nie może być zaliczony ponieważ ubezpieczony wykonywał pracę na podstawie umowy o zatrudnienie pracownika młodocianego w celu nauki zawodu. Pracując jako uczeń A. Ś. nie mógł wykonywać pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy co wynika z przepisów ustawy z 2 lipca 1958 roku o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i

warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy / Dz.U. Nr 45, poz. 226 ze zm./.

Z kolei w okresach od:

- 10 stycznia 1994 roku do 30 kwietnia 1994 roku,
- 1 maja 1994 roku do 31 sierpnia 1994 roku,
- od 1 lipca 1993 roku do 1 grudnia 1993 roku i od 3 października 1994 roku do 8 maja 1995 roku

ubezpieczony wykonywał pracę przy spawaniu i wycinaniu gazowym. Łącznie z okresem pracy w warunkach szczególnych uwzględnionym przez ZUS nie budzi wątpliwości, że ubezpieczony legitymuje się okresem ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 roku.

Spełnianie pozostałych warunków nie było sporne.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję odmawiającą prawa do emerytury i przyznał ubezpieczonemu emeryturę od ukończenia 60 lat.